

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4MCdo/6/2013
Identifikačné číslo spisu:	6700899108
Dátum vydania rozhodnutia:	25.11.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Eva Sakálová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:6700899108.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne V. bývajúcej vo S., zastúpenej JUDr. Jozefom Brázdilom, advokátom vo Zvolene, Trhová č. 992/1, proti žalovaným 1/ JUDr. T. bývajúcemu vo S. 2/ U. bývajúcemu vo S., obaja zastúpení JUDr. Radkom Petruňom, advokátom vo Zvolene, Tehelná č. 189, 3/ P., so sídlom v Q., zastúpenej Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom v Bratislave, Dostojevského rad č. 4, o zaplatenie 4.340,82 Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 10 C 166/2000, v konaní o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 8. februára 2012 sp. zn. 15 Co 187/2011, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 8. februára 2012 sp. zn. 15 Co 187/2011 z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Okresný súd Zvolen (po tom, čo uznesením z 26. mája 2010 č.k. 10 C 166/2000-445 podľa § 96 ods. 1 O.s.p. zastavil konanie v časti týkajúcej sa sumy 1.796,06 Eur a rozsudkom z 31. augusta 2010 č.k. 10 C 166/2000-470 zamietol žalobu v časti týkajúcej sa sumy 2.544,76 Eur s príslušenstvom), uznesením zo 16. mája 2011 č.k. 10 C 166/2000-523 rozhodol o trovách konania tak, že žalobkyni uložil povinnosť nahradiť žalovaným 1/ a 2/ trovy konania vo výške 4.269,74 Eur na účet ich právneho zástupcu, žalovanej 3/ trovy konania vo výške 497,91 Eur a trovy konania štátu vo výške 1.567,65 Eur na účet Okresného súdu Zvolen. Rozhodnutie o náhrade trov konania žalovaných odôvodnil ich úspechom v konaní a s poukazom na § 142 ods. 1 O.s.p. im priznal plnú náhradu trov konania vychádzajúc z hodnoty sporu 4.340,82 Eur. Rozhodnutie o náhrade trov konania štátu odôvodnil výsledkom konania a ustanovením § 141 ods. 2 a § 148 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie žalobkyne a žalovaných 1/ a 2/ uznesením z 8. februára 2012 sp. zn. 15 Co 187/2011 uznesenie okresného súdu zmenil tak, že žalobkyni ani žalovaným 1/ až 3/ náhradu trov konania nepriznal a trovy konania štátu vo výške 1.567,65 Eur uložil zaplatiť žalobkyni v 1/2 a žalovaným 1/ a 2/ každému v 1/4 na účet Okresného súdu Zvolen, keď dospel k záveru, že sú dané podmienky pre použitie § 150 ods. 1 O.s.p., pretože výsledok konania závisel od posúdenia

odborných otázok v súvislosti aj so skutkovými okolnosťami, keď až posúdením dvoch znaleckých posudkov a skutkových okolností bolo možné zaujať vo veci konečný záver. Zdôraznil, že žalobkyňa stála motorovým vozidlom na mieste, kde bol zákaz zastavenia a žalovaní 1/ a 2/ sa zbavili svojej zodpovednosti tým, že v mieste, kde došlo k dopravnej nehode sa nachádzala vrstva ľadu. Tieto okolnosti považoval krajský súd za hodné osobitného zreteľa a preto, aj keď žalovaní mali vo veci úspech, náhradu trov konania im podľa § 150 ods. 1 O.s.p. nepriznal. Rozhodnutie o náhrade trov konania štátu odôvodnil skutočnosťou, že znalecké dokazovanie, v súvislosti s ktorým vznikli trovy štátu, bolo vykonané v záujme všetkých účastníkov konania, preto by sa na náhrade týchto trov mali podieľať žalobkyňa i žalovaní 1/ a 2/, ktorých sa predmet sporu bezprostredne dotýkal.

Proti tomuto rozhodnutiu krajského súdu podal na základe podnetu žalovaných 1/ a 2/ mimoriadne dovolanie generálny prokurátor Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) podľa § 243e ods. 1 v spojení s § 243f ods. 1 písm. b/ a c/ O.s.p. a navrhol toto rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť Krajskému súdu v Banskej Bystrici na ďalšie konanie. Uviedol, že aplikácia § 150 ods. 1 O.s.p. predstavuje odchýlku zo zásady zodpovednosti za výsledok (§ 142 O.s.p.) ako aj zo zásady zodpovednosti za zavinenie alebo náhodu (§ 147 O.s.p.) a prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú splnené všetky predpoklady na ich priznanie, avšak súd dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Vzhľadom na to, že použitie tohto ustanovenia negatívne dopadá na účastníka, ktorý by inak mal nárok na náhradu trov konania, musí sa vždy jednať o výnimočný prípad, pričom výnimočnosť musí byť vždy riadne a presvedčivo odôvodnená. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa musí súd prihliadať na osobné, majetkové, zárobné, sociálne a ďalšie pomery všetkých účastníkov konania a tiež na okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. Do úvahy je potrebné vziať nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale aj dopad takéhoto rozhodnutia na pomery oprávneného účastníka. Rozhodujúce je, aby sa rozhodnutie nejavilo ako nepríjemná tvrdosť voči účastníkovi konania a zároveň, aby neodporovalo dobrým mravom. Odôvodnenie rozhodnutia, v ktorom je použité ustanovenie § 150 O.s.p. musí byť presné, pričom je nevyhnutné, aby v konaní boli bezpečne preukázané všetky skutočnosti, na základe ktorých je odôvodnené jeho použitie. Všeobecné konštatovanie o existencii dôvodov hodných osobitného zreteľa je pre uvedené rozhodnutie o náhrade trov konania nedostačujúce a pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov nepreskúmateľné. Podľa názoru generálneho prokurátora, keď sa krajský súd obmedzil len na strohé konštatovanie okolností prípadu, bez bližšej špecifikácie dôvodov na použitie § 150 O.s.p., odôvodnenie jeho rozhodnutia nespĺňa zákonom požadované náležitosti podľa § 157 ods. 2 O.s.p. Skutočnosť, že výsledok konania závisel od vypracovania dvoch znaleckých posudkov, stálie motorového vozidla na zákaze zastavenia a výskyt vrstvy ľadu, nemôže zakladať dôvod pre použitie § 150 ods. 1 O.s.p. Tieto skutkové okolnosti nie je možné hodnotiť ako dôvody hodné osobitného zreteľa v konaní, v ktorom išlo o sporový prípad, vyžadujúci si rozsiahle dokazovanie a nariadenie znaleckého dokazovania v takýchto prípadoch je bežným postupom súdu pri vykonávaní dokazovania. Taktiež neúspech žalobkyne, ktorá v konaní neunesla dôkazné bremeno, nie je možné považovať za dôvod hodný osobitného zreteľa, naviac, keď sama predpisy cestnej premávky porušila. Generálny prokurátor uviedol, že krajský súd sa nezaoberal okolnosťami významnými z hľadiska rozhodovania podľa § 150 O.s.p. a neposúdil celý komplex okolností relevantných pre rozhodovanie o náhrade trov konania podľa tohto zákonného ustanovenia. Ani u jedného z účastníkov konania nezisťoval osobné, majetkové, zárobné, či iné pomery, ktoré by odôvodňovali jeho následný postup. Výnimočnosť prípadu videl len v okolnostiach danej veci a neprihliadol k ďalším okolnostiam významným pri skúmaní splnenia podmienok pre možnosť rozhodnutia o náhrade trov konania bez ohľadu na zásadu úspechu vo veci, hoci mohli zásadným spôsobom ovplyvniť úvahu súdu o dôvodnosti použitia § 150 O.s.p. Rozhodnutie krajského súdu tak zasahuje do práv a právom chránených záujmov účastníkov konania, ktorých ochranu nie je možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami, než podaním mimoriadneho dovolania.

Žalobkyňa vo vyjadrení k mimoriadnemu dovolaniu generálneho prokurátora poukázala na uznanie dôvodnosti jej nároku titulom náhrady škody, ktorá bola spôsobená na jej motorovom vozidle, keď jej bola žalovanou 3/ počas konania vyplatená suma 1.796,06 Eur, v ktorej časti vzala z tohto dôvodu návrh späť a predmetom konania tak zostala len suma 2.544,76 Eur s príslušenstvom. Na základe uvedeného

tak generálny prokurátor nesprávne poukázal na jej neúspech v spore, keď jej úspech bol daný zaplatením časti uplatneného nároku v priebehu konania, na čo je potrebné prihliadať pri rozhodovaní o náhrade trov konania. S rozhodnutím odvolacieho súdu o náhrade trov konania sa stotožnila ako s rozhodnutím primeraným spôsobom zdôvodneným a dovolanie navrhla zamietnuť.

Žalovaní sa k mimoriadnemu dovolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 3 O.s.p.), po zistení, že mimoriadne dovolanie podal včas generálny prokurátor (§ 243g O.s.p.) na základe podnetu účastníka konania (§ 243e ods. 1 O.s.p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 243f ods. 1 a 2 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243a ods. 3 O.s.p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie je dôvodné.

Podľa § 243f ods. 1 O.s.p., mimoriadnym dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie súdu za podmienok uvedených v § 243e O.s.p., ak a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237, b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací súd je viazaný rozsahom mimoriadneho dovolania (s výnimkou § 243e ods. 3 O.s.p. v spojení s § 242 ods. 2 O.s.p.) a v mimoriadnom dovolaní uplatnenými dôvodmi (§ 242 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243i ods. 2 O.s.p.). Obligatorne (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 242 ods. 1 O.s.p.) sa zaoberá procesnými vadami uvedenými v § 237 O.s.p. a tiež tzv. inými vadami konania, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Dovolacie dôvody pritom neposudzuje len podľa toho, ako ich dovolateľ označil, ale podľa obsahu tohto opravného prostriedku.

Vzhľadom na obsah dovolania ako aj zákonnú povinnosť podľa § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p., dovolací súd predovšetkým skúmal, či v konaní nedošlo k takýmto vadám.

Osobitne skúmal, či v konaní (ne)došlo k odňatiu možnosti konať pred súdom (§ 243f ods. 1 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. f/ O.s.p.), keďže generálny prokurátor namietal porušenie § 157 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 167 ods. 2 O.s.p., t.j., nedostatok dôvodov rozhodnutia krajského súdu, resp. jeho nepreskúmateľnosť, keď sa krajský súd v odôvodnení rozhodnutia nezaoberal okolnosťami významnými z hľadiska rozhodovania o trovách konania podľa § 150 O.s.p. a neposúdil celý komplex okolností relevantných pre rozhodovanie o ich náhrade podľa tohto zákonného ustanovenia.

Pod odňatím možnosti pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.) sa rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Táto vada konania znamená porušenie základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (por. Ruiz Torija c/a Španielsko z 9. decembra 1994, séria A č. 303-A), Komisie (por. stanovisko vo veci E.R.T. c/a Španielsko z roku 1993, sťažnosť č. 18390/91) a Ústavného súdu Slovenskej republiky (nález z 12. mája 2004 sp. zn. I. ÚS 226/03) treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami účastníka. Porušením uvedeného práva účastníka na jednej strane a povinnosti súdu na druhej strane sa účastníkovi konania (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite, skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (v rovine polemiky i s jeho dôvodmi) v rámci využitia prípadne riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov.

Podľa § 167 ods. 2 O.s.p., ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

Podľa § 157 ods. 2 O.s.p., v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Odôvodnenie uznesenia súdu (prvostupňového aj odvolacieho) musí mať náležitosti uvedené v § 157 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 167 ods. 2 O.s.p. (§ 211 O.s.p.). Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. V odôvodnení rozhodnutia musí súd spôsobom logicky kompaktným a bez rozporov a vnútorných protirečení vysvetliť, k akým skutkovým zisteniam dospel, ktorú právnu normu a z akých dôvodov aplikoval a ako ju interpretoval. Ak rozhodnutie súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 157 ods. 2 O.s.p., je nepreskúmateľné.

V predmetnej veci odvolací súd rozhodol o trovách konania podľa § 150 ods. 1 O.s.p. tak, že náhradu trov konania účastníkom nepriznal. Skutočnosť, že výsledok konania závisel od posúdenia odborných otázok považoval za dôvod hodný osobitného zreteľa, a preto aj keď žalovaní mali vo veci úspech, im náhradu trov konania nepriznal (podľa výroku napadnutého uznesenia náhradu trov konania nepriznal ani žalobkyni - pozn. dovolacieho súdu).

Podľa § 150 ods. 1 O.s.p., ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci. Len výnimočne nemusí súd úspešnému účastníkovi priznať náhradu trov konania, resp. neuložiť povinnosť neúspešnému účastníkovi nahradiť trovy konania úspešnému účastníkovi. Môže tak urobiť podľa § 150 ods. 1 O.s.p. a rozhodnúť tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznáva náhradu trov konania. Ide však o ustanovenie, ktoré z hľadiska náhrady trov konania predstavuje výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok i zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Je odôvodnené tým, že prísna aplikácia ustanovení o náhrade trov konania by mohla v konkrétnych prípadoch viesť k nežiaducim tvrdom. Zákon preto stanovuje všeobecné podmienky, za ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k zmierneniu dôsledkov právnych noriem upravujúcich platenie a náhradu trov konania. Toto zákonné ustanovenie dopadá na toho účastníka, ktorý by inak mal právo na náhradu trov konania. Predpokladom jeho použitia je existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov inak úspešnému účastníkovi. Úvaha súdu, že ide o výnimočný prípad a či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať preto z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci a rozhodnutie musí byť aj náležite odôvodnené.

Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa je významným z hľadiska aplikácie § 150 O.s.p. nielen charakter konania alebo charakter procesnej situácie, ale i okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku na súde, postoj účastníkov v konaní, pričom je potrebné prihliadať k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých účastníkov. Je potrebné vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale treba zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia na majetkové pomery oprávneného účastníka. Vo všeobecnosti možno povedať, že vždy treba zvažovať okolnosti konkrétneho prípadu, a to nielen okolnosti spočívajúce vo veci, ale i okolnosti na strane účastníkov, a to nielen toho, v koho prospech má byť toto ustanovenie použité, ale aj na strane toho, komu inak patriaci nárok nie je priznaný, či totiž možno od neho spravodlivo požadovať, aby trovy konania znášal bez nároku na ich náhradu, keď mal v konaní úspech.

V danej veci sa odvolací súd s týmito všetkými podmienkami a okolnosťami významnými z hľadiska aplikácie § 150 ods. 1 O.s.p. nezaoberal, čím zaťažil konanie vadou podľa § 237 písm. f/ O.s.p. Z rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorého zmeňujúce rozhodnutie v celom rozsahu nahrádza rozhodnutie súdu prvého stupňa, nie je navyše ani zrejma miera úspešnosti žalobkyne (ktorej odvolací súd výrokom náhradu trov konania nepriznal), či žalovaných v konaní, ktorý záver je rozhodujúci pre prípadné použitie § 150 ods. 1 O.s.p. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu totiž nevyplýva ako pri rozhodovaní o náhrade trov konania zohľadnil späťvzatie návrhu v časti o zaplatenie 1.796,06 Eur, ktorá suma bola žalobkyni vyplatená žalovanou 3/ počas konania a predmetom sporu tak zostala len suma 2.544,76 Eur.

Pretože súd môže postupovať podľa § 150 ods. 1 O.s.p. a náhradu trov konania celkom alebo sčasti nepriznať len účastníkovi, ktorému by sa inak náhrada trov konania priznávala, záver o úspešnosti účastníka v konaní musí byť náležite odôvodnený. Z rozhodnutia preto musí byť zrejmé, ktorému účastníkovi a z akých dôvodov patrí náhrada trov konania a následne z akých dôvodov podľa § 150 ods. 1 O.s.p. mu ich súd celkom alebo sčasti nepriznáva.

Z § 150 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že toto zákonné ustanovenie možno použiť iba výnimočne a že (ne)existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov inak úspešnému účastníkovi, treba posudzovať komplexne zo všetkých do úvahy prichádzajúcich hľadísk (nie iba z jedného hľadiska) a rozhodnutie musí byť odôvodnené i v otázke úspešnosti účastníka konania, ktorému by inak patrila náhrada trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Dovolací súd považuje za potrebné poznamenať, že pre prípady, keď rozhodnutie súdu závisí od jeho úvahy, alebo od znaleckého posudku, z hľadiska rozhodovania o náhrade trov konania má súd k dispozícii ustanovenie § 142 ods. 3 O.s.p. Tiež dáva do pozornosti skutočnosť, že nie je možné, aby účastníkovi, ktorý mal v konaní úspech, súd uložil povinnosť nahradiť štátu preddavkované trovy znaleckého dokazovania, ako urobil odvolací súd, keď napriek tomu, že dospel k záveru, že žalovaní 1/ a 2/ sú úspešní vo veci v celom rozsahu (bez bližšieho odôvodnenia), uložil im povinnosť nahradiť trovy konania štátu, každého vo výške 1/4. Dovolací súd ďalej poznamenáva, že použitie § 150 ods. 1 O.s.p. negatívne dopadá nielen na úspešného účastníka, ale aj na štát, ktorí by inak mali právo na náhradu trov konania.

Dovolací súd sa vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti stotožňuje s generálnym prokurátorom v tom, že odôvodnenie uznesenia odvolacieho súdu je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a požiadavkám ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 167 ods. 2 O.s.p. (§ 211 O.s.p.) nezodpovedá.

Nedostatok alebo nezrozumiteľnosť dôvodov rozhodnutia predstavuje závažné procesné pochybenie súdu spočívajúce v odňatí možnosti konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Generálny prokurátor preto dôvodne podal mimoriadne dovolanie podľa § 243e ods. 1 O.s.p., keďže to vyžadovala ochrana práv a zákonom chránených záujmov účastníka konania a túto ochranu nebolo možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami.

Pokiaľ generálny prokurátor ako dovolací dôvod uviedol, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.), dovolací súd uvádza, že napadnuté rozhodnutie nemohol v dovolacom konaní podrobiť prieskumu z hľadiska správnosti zaujatých právnych záverov vzhľadom na uvedenú vadu konania, z dôvodu ktorej rozhodnutie odvolacieho súdu nie je pre toto posúdenie dostatočným podkladom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z dôvodov vyššie uvedených rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie (§ 243b ods. 3 O.s.p. v spojení s § 243i ods. 2 O.s.p.) s tým, že právny názor ním vyslovený je pre súd záväzný.

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§

243d ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243i ods. 2 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.